

บทที่ ๑ วิธีการดำเนินการ

การดำเนินโครงการ อาชีวศึกษามูลนิธิเพื่อแก้ปัญหาความยากจน (๑๐๘ อาชีพ) มีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
๒. เครื่องที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
๓. การเก็บรวบรวมข้อมูล
๔. การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการดำเนินโครงการครั้งนี้ เป็นนักเรียน นักศึกษา ชุมชนวิชาชีพอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต จำนวน ๓๐ คน และประชาชนทั่วไป จำนวน ๕๐ คน ภาคเรียนที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐ รวมทั้งหมด ๘๐ คน

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียน นักศึกษา ชุมชนวิชาชีพอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต จำนวน ๓๐ คน และประชาชนทั่วไป จำนวน ๕๐ คน ภาคเรียนที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐ รวมทั้งหมด ๘๐ คน

๒. เครื่องที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินโครงการ อาชีวศึกษามูลนิธิเพื่อแก้ปัญหาความยากจน (๑๐๘ อาชีพ) ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินความพึงพอใจ ดังนี้

๒.๑ แบบประเมินความพึงพอใจ เป็นประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับการดำเนินโครงการ อาชีวศึกษามูลนิธิเพื่อแก้ปัญหาความยากจน (๑๐๘ อาชีพ) ประกอบด้วย ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินความพึงพอใจ

ตอนที่ ๒ ระดับความพึงพอใจของผู้ตอบแบบประเมินโครงการ อาชีวศึกษามูลนิธิเพื่อแก้ปัญหาความยากจน (๑๐๘ อาชีพ) มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ ของลิเคิร์ต

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะ

๒.๒ การแปลความหมายของน้ำหนักคะแนนความพึงพอใจ ใช้เกณฑ์การพิจารณา ดังนี้ (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ขำนิประศาสตร์, ๒๕๕๗ : ๑๗๓)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ ๔.๕๐ ขึ้นไป	หมายถึง	พึงพอใจในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ ๓.๕๐ - ๔.๔๙	หมายถึง	พึงพอใจในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ ๒.๕๐ - ๓.๔๙	หมายถึง	พึงพอใจในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ ๑.๕๐ - ๒.๔๙	หมายถึง	พึงพอใจในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ ๑.๔๙ ลงมา	หมายถึง	พึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

๓. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการแจกแบบประเมินความพึงพอใจหลังเสร็จสิ้นกิจกรรม ซึ่งผู้แจกแบบประเมินความพึงพอใจทำหน้าที่ชี้แจง และจัดเก็บแบบประเมินอย่างเป็นระบบ

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้วให้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของแบบประเมินแต่ละฉบับ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

๔.๑ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน โดยใช้ร้อยละ (Percentage)

๔.๒ การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจต่อโครงการ อาชีวศึกษาบูรณาการอาชีพเพื่อแก้ปัญหาความยากจน (๑๐๘ อาชีพ) โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean, $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation, S.D.)

บทที่ ๒
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินโครงการ อาชีวศึกษานูรณการอาชีพเพื่อแก้ปัญหาความยากจน (๑๐๘ อาชีพ)
ได้เก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

**ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินความพึงพอใจโครงการอาชีวศึกษานูรณการอาชีพ
เพื่อแก้ปัญหาความยากจน (๑๐๘ อาชีพ)**

ผู้ตอบแบบประเมินความพึงพอใจ จำนวน ๘๐ คน ผลแสดงดังตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินความพึงพอใจ

รายการประเมิน	จำนวน (๘๐ คน)	ร้อยละ
๑. เพศ		
- ชาย	๒๙	๓๖.๒๕
- หญิง	๕๑	๖๓.๗๕
๒. สถานภาพ		
- โสด	๕๖	๗๐.๐๐
- สมรส	๑๙	๒๓.๗๕
- หย่าร้าง	๕	๖.๒๕
๓. อายุ		
- ต่ำกว่า ๒๐ ปี	๔๔	๕๕.๐๐
- ๒๑ - ๓๐ ปี	๑๖	๒๐.๐๐
- ๓๑ - ๔๐ ปี	๑๓	๑๖.๒๕
- ๔๑ ปีขึ้นไป	๗	๘.๗๕
๔. ระดับการศึกษา		
- ประถมศึกษา	๑๐	๑๒.๕๐
- มัธยมศึกษาตอนต้น	-	-
- มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	๓๕	๔๓.๗๕
- อนุปริญญา/ปวส.	๑๔	๑๗.๕๐
- ปริญญาตรี	๑๙	๒๓.๗๕
- สูงกว่าปริญญาตรี	๒	๒.๕๐

จากตารางที่ ๑ พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๕๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๗๕ รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน ๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๒๕ ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน ๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๐ รองลงมาสถานภาพสมรส จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๗๕ และหย่าร้าง จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕ ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี จำนวน ๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕ รองลงมาอายุระหว่าง ๒๑ - ๓๐ ปี จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐ อายุระหว่าง ๓๑ - ๔๐ ปี จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒๕ และอายุระหว่าง ๔๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๕ และส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน ๓๕ คน คิด

เป็นร้อยละ ๔๓.๗๕ รองลงมาในระดับปริญญาตรี จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๗๕ ระดับ
อนุปริญญา/ปวส.จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕๐ ระดับประถมศึกษา จำนวน ๑๐ คน คิดเป็น
ร้อยละ ๑๒.๕๐ และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๕๐ ตามลำดับ

ตอนที่ ๒ ระดับความพึงพอใจของผู้ตอบแบบประเมินโครงการอาชีวศึกษาบูรณาการอาชีพเพื่อ แก้ปัญหาความยากจน (๑๐๘ อาชีพ)

ระดับความพึงพอใจของผู้ตอบแบบประเมิน จำนวน ๘๐ คน ผลแสดงดังตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ แสดงระดับความพึงพอใจของผู้ตอบแบบประเมินโครงการ

ลำดับที่	รายการประเมิน	ข้อมูลจากการวิเคราะห์		ระดับ
		$\bar{X}$	S.D.	
๑.	นักเรียน นักศึกษา มีทักษะในวิชาชีพในการถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เข้าร่วม	๔.๖๙	๐.๕๘	มากที่สุด
๒.	นักเรียน นักศึกษา สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาวิชาชีพ	๔.๘๕	๐.๔๒	มากที่สุด
๓.	ท่านสามารถนำความรู้จากการเข้าร่วมฝึกอบรมวิชาชีพไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับการประกอบอาชีพ การพัฒนาอาชีพ การประกอบอาชีพเสริม หรือการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	๔.๖๐	๐.๖๘	มากที่สุด
๔.	ความรู้ที่ท่านได้รับตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการ	๔.๓๐	๐.๗๓	มาก
๕.	ความเพียงพอของอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรม	๔.๓๙	๐.๗๗	มาก
๖.	การประชาสัมพันธ์โครงการ	๔.๕๙	๐.๖๑	มากที่สุด
๗.	สถานที่และระยะเวลาในการจัดโครงการ	๔.๔๘	๐.๙๖	มาก
รวม		๔.๕๖	๐.๗๒	มากที่สุด

จากตารางที่ ๒ พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินมีความพึงพอใจต่อโครงการ อาชีวศึกษาบูรณาการอาชีพเพื่อแก้ปัญหาความยากจน (๑๐๘ อาชีพ) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = ๔.๕๖, S.D.= ๐.๗๒) เมื่อพิจารณาตามรายการประเมิน คือ นักเรียน นักศึกษา มีทักษะในวิชาชีพในการถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เข้าร่วม ($\bar{X}$ = ๔.๖๙, S.D.= ๐.๕๘) นักเรียน นักศึกษา สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาวิชาชีพ ($\bar{X}$ = ๔.๘๕, S.D.= ๐.๔๒) ท่านสามารถนำความรู้จากการเข้าร่วมฝึกอบรมวิชาชีพไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับการประกอบอาชีพ การพัฒนาอาชีพ การประกอบอาชีพเสริม หรือการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X}$ = ๔.๖๐, S.D.= ๐.๖๘) ความรู้ที่ท่านได้รับตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการ ($\bar{X}$ = ๔.๓๐, S.D.= ๐.๗๓) ความเพียงพอของอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรม ($\bar{X}$ = ๔.๓๙, S.D.= ๐.๗๗) การประชาสัมพันธ์โครงการ ($\bar{X}$ = ๔.๕๙, S.D.= ๐.๖๑) สถานที่และระยะเวลาในการจัดโครงการ ($\bar{X}$ = ๔.๔๘, S.D.= ๐.๙๖) ตามลำดับ

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินการโครงการ อาชีวศึกษาบูรณาการอาชีพเพื่อแก้ปัญหาความยากจน (๑๐๘ อาชีพ) ของชมรมวิชาชีพอาหารและโภชนาการ มีข้อเสนอแนะแสดงดังตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ แสดงข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบประเมินความพึงพอใจโครงการ

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่ (f)
๑.	ควรให้มีการจัดโครงการแบบนี้ขึ้นอีก	๕
๒.	อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีไม่เพียงพอต่อการใช้งาน	๖
๓.	ควรมีการประชาสัมพันธ์ไปยังบุคคลที่ไม่มีงานทำ	๕

บทที่ ๓

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การดำเนินโครงการ อาชีวศึกษาบูรณาการอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน (๑๐๘ อาชีพ) มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ให้นักศึกษานำความรู้ที่มีไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และนำความรู้ที่มีไปอบรม และจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียน นักศึกษา หรือบุคลากรทั่วไป ซึ่งคณะกรรมการได้ดำเนินโครงการ อาชีวศึกษาบูรณาการอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน (๑๐๘ อาชีพ) เรียบร้อยแล้ว เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบประเมินความพึงพอใจ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะในการดำเนินโครงการ ดังนี้

๑. สรุปผลการดำเนินโครงการ

ผลการดำเนินโครงการ อาชีวศึกษาบูรณาการอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน (๑๐๘ อาชีพ) ครั้งนี้ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นนักเรียน นักศึกษา ชมรมวิชาชีพอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต จำนวน ๓๐ คน และประชาชนทั่วไป จำนวน ๕๐ คน ภาคเรียนที่ ๑ ประจำปี การศึกษา ๒๕๖๐ รวมทั้งหมด ๘๐ คน ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๕๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๗๕ รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน ๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๒๕ ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน ๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๐ รองลงมาสถานภาพสมรส จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๗๕ และหย่าร้าง จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕ ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี จำนวน ๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕ รองลงมาอายุระหว่าง ๒๑ - ๓๐ ปี จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐ อายุระหว่าง ๓๑ - ๔๐ ปี จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒๕ และอายุระหว่าง ๔๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๕ และส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน ๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๗๕ รองลงมาระดับปริญญาตรี จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๗๕ ระดับอนุปริญญา/ปวส.จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕๐ ระดับประถมศึกษา จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๐ และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๕๐ ตามลำดับ

จากการประเมินระดับความพึงพอใจของการดำเนินโครงการ อาชีวศึกษาบูรณาการอาชีพ เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน (๑๐๘ อาชีพ) พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินมีความพึงพอใจต่อการดำเนินโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด

๒. อภิปรายผล

การดำเนินโครงการ อาชีวศึกษาบูรณาการอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน (๑๐๘ อาชีพ) เป็นโครงการของชมรมวิชาชีพอาหารและโภชนาการ ซึ่งเป็นการส่งเสริมนักเรียน นักศึกษา นำความรู้ที่ได้เรียนมาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน หรือนำไปอบรมให้ความรู้ จัดการเรียนการสอนแก่นักเรียน นักศึกษา หรือประชาชนทั่วไป การจัดโครงการดังกล่าวเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของวิชาชีพ ที่นักเรียน นักศึกษาได้เรียนมา ที่สามารถนำความรู้ไปถ่ายทอดเพื่อสร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้กับผู้ที่มีความสนใจ ซึ่งการสร้างอาชีพ สร้างรายได้จะเป็นการช่วยแก้ปัญหาการตกงานไม่มีงานทำ ไม่มีรายได้ หรือรายได้ไม่เพียงพอที่สามารถนำมาเป็นอาชีพเสริม

๓. ข้อเสนอแนะ

- ๓.๑ ควรให้มีการจัดโครงการแบบนี้ขึ้นอีก
- ๓.๒ อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีไม่เพียงพอต่อการใช้งาน
- ๓.๓ ควรมีการประชาสัมพันธ์ไปยังบุคคลที่ไม่มีงานทำ